

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Succinctam Doctrinarum Asceticarum Svmمام Comprehendens - Quam ad majorem omnium in Ascesi proficere cupientium utilitatem ac subsidium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 1. De Amore sui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](#)

IV. Tertium est, ut utilem etiam praxin sciat, alienas conscientias dirigendi, ita ut cuique se aptè ac comodet, & laxas quidem dextrè cohibeat & restrin-
gat; anxias vero & scrupulosas aptis medijs suaviter &
prudenter relaxet.

P A R S V.

DE DOCTRINIS AD IMPE- DIMENTA PERFECTIONIS SPECTANTIBUS.

HÆc Impedimenta sunt duplicis generis; nam-
liqua directè obstant, quò minus perfectionem
quis, prout optat, assequatur, qualia sunt Amor sui,
Tristitia, & similia: alia indirectè impediunt, quan-
tus ad objecta contraria perfectioni impellunt, que-
lia sunt Tentatio, Mundus, Mulier, Voluptas, Lin-
gua, & similia. De utrisque quid Ascetæ sit sci-
dum, breviter hac in parte indicabitur.

C A P U T I.

DE IMPEDIMENTIS DIRECTE IM- PEDIENTIBUS A PER- FECTIONE.

§. I.

De Amore sui.

I. Est inclinatio voluntatis ad proprium bonum
appetendum; unde alio nomine *Amor concupiscentia*
vocatur; de quo tria Ascetæ specialiter sunt scienda.

II. Primum est, ut bene cognoscat indicia proprij amoris, quæ quidem Julius Fatius sequentibus verbis indicat: *Sicut ex effectibus cognoscuntur causæ; ita ex nimia sollicitudine, quam plerumque habes de tua existimatione, tuis commodis, & teipso, ex nimio etiam dolore ob adversa, quæ tibi solent accidere, facillimè colligere poteris amorem hunc, qui in te regnat, esse amorem tui ipsius.*

III. Alterum est, ut bene cognoscat modum extirpandi amorem proprium, quem quidem Lyræus pulchrè ostendit, dum ait, quemlibet in se duos homines continere, animalem scilicet, & rationalem, quorum prior discolo & arroganti Esau, posterior probbo ac miti Jacob non immeritò comparetur; unde sicut Rebecca Jacobum dilexit, Esau autem odio habuit; ita voluntas quoque humana animalem hominem odiisse & persequi, rationalem autem diligere, eique obsequi debet. Quod idem alius ingenioso emblemate explicavit, dum amoris proprij naturam exprimere volens Titionem pinxit unâ sui parte ignitum, alterâ frigentem, hoc lemmate adjecto: quæ non nocet, arripe. Unde more suo sapienter Seneca, Fateor, inquit, insitam esse nobis corporis nostri caritatem. Fateor, nos hujus gerere tutelam, nec nego indulgendum illi, serviendum nego. Multis enim serviet, qui corpori servit; qui pro illo nimium timet, qui ad illud omnia refert. Sic gerere nos debemus, non tanquam propter corpus vivere debeamus, sed tanquam sine corpore non possimus. Hujus nos nimius amor timoribus inquietat, solitudinibus onerat, contumelijs objicit, honestum ei vile est, cui corpus nimis carum est. Agatur ejus dili-

diligentissima cura, ita tamen, ut cum exiget ratio, cum dignitas, cum fides, mittendum in ignem sit.

III. Tertium est, ut bene cognoscat, quām noxius sit amor proprius, omni quidem Homini, sed maximē Religioso, & perfectionis studio; id quod sequenti discursu sapienter Julius Fatius declarat: Considera, inquit, si ea est conditio boni, ut se diffundat, & propaget; non posse non magnum esse malum, amorem proprium; quippe qui efficiat, ut homo illud, quod in alijs cernit, bonum, ad se totum pertrahat, nec de suo vel minimum quid cum alijs communicet. Quod si tantō majus aliquod malum est, quanto majori privat bono, erit certe amor proprius malum maximum; privat enim hominem bono, quo majus in hac vita haberi nequit, hoc est, amore DEI.

§. II.

De Tristitia.

I. Est apprehensio disconvenientis in appetitu intellectivo vel volitivo nobis nolentibus evenientiis de qua sequentia Ascetæ sunt scienda.

II. Primum est, ut bene cognoscat, quām operi illa perfectionis studio ob sit; certè Cassianus toto libro eam persequens concludit, non minori studio curandum esse hunc morbum, quām ceteros, si spiritu lis agonis certamina cupiamus desudare, utpote que omnem intelligendi & volendi facultatem quasi obstru pefacit, & obtundit.

III. Alterum est, ut solidum & efficacem sciam modum, pellendi hanc tristitiam, qui quidem in eo pouilli.